

31992L0012

L 76/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

23.3.1992

SMĚRNICE RADY 92/12/EHS**ze dne 25. února 1992****o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že vytvoření a fungování vnitřního trhu vyžaduje volný pohyb zboží včetně toho, jež podléhá spotřebním daním;

vzhledem k tomu, že by mělo být vymezeno území, na něž se vztahují tato směrnice a sazby o strukturách daní z výrobků podléhajících spotřebním daním;

vzhledem k tomu, že by měl být vymezen pojem výrobků podléhajících spotřební dani; že předpisy Společenství se mohou vztahovat pouze na zboží podléhající této dani ve všech členských státech; že tyto výrobky mohou ze zvláštních důvodů podléhat i jiným nepřímým daním; že zachování nebo zavedení jiných nepřímých daní nesmí vést k formalitám při přechodu hranice;

vzhledem k tomu, že k vytvoření a fungování vnitřního trhu je třeba, aby vznik daňové povinnosti ke spotřební dani byl stejný ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že každé dodání, držení za účelem dodání, zásobování hospodářského subjektu vykonávajícího nezávisle hospodářskou činnost nebo zásobování veřejnoprávního subjektu, které se uskutečňuje na území jiného členského státu, než ve kterém je výrobek propuštěn pro domácí spotřebu, zakládá daňovou povinnost ke spotřební dani v tomto jiném členském státě;

vzhledem k tomu, že výrobky podléhající spotřební dani nabyté jednotlivci pro jejich soukromé použití a jimi přepravované musí být zdaněny v zemi, v níž byly nabyty;

vzhledem k tomu, že pro určení, že výrobek podléhající spotřební dani není držen pro soukromé, ale pro obchodní účely, musí členské státy vzít v úvahu určitá kritéria;

vzhledem k tomu, že výrobky podléhající spotřební dani prodávané osobami, které nejsou oprávněnými skladovateli nebo registrovanými nebo neregistrovanými hospodářskými subjekty, a odesílané nebo dopravované přímo nebo nepřímo kupujícím nebo na jeho účet musí podléhat spotřební dani v členském státě určení;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 21.12.1990, s. 1 a
Úř. věst. C 45, 20.8.1992, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. C 183, 15.7.1991, s. 131.

⁽³⁾ Úř. věst. C 169, 18.3.1991, s. 25.

vzhledem k tomu, že k zajištění konečného vybrání daňového dluhu je třeba, aby bylo možné provádět kontroly ve výrobních

a skladovacích jednotkách; že systém skladů podléhajících schválení příslušnými orgány by měl takové kontroly umožnit;

vzhledem k tomu, že přesun výrobků z území jednoho členského státu na území jiného členského státu nesmí vést ke kontrolám, které by mohly narušit volný pohyb uvnitř Společenství; že pro účely vzniku daňové povinnosti je nicméně nezbytné znát pohyb výrobků podléhajících spotřební dani; že by proto měly být přijaty předpisy upravující průvodní doklad k takovému výrobku;

vzhledem k tomu, že by měly být stanoveny požadavky, jež musí splnit oprávnění skladovatelé a hospodářské subjekty, které nemají postavení oprávněného skladovatele;

vzhledem k tomu, že k zajištění výběru daní podle sazeb stanovených členskými státy je třeba přijmout předpisy upravující řízení vztahující se na pohyb takových výrobků v režimu s podmíněným osvobozením od daně;

vzhledem k tomu, že by proto nejdříve měla být přijata ustanovení umožňující snadnou identifikaci každé zásilky; že by měla být přijata ustanovení umožňující okamžité zjištění daňového zařazení zásilky; že je proto nezbytné upravit podobu úředního nebo obchodního průvodního dokladu, který by tyto požadavky splňoval; že použitý obchodní doklad musí obsahovat základní prvky uvedené v úředním dokladu;

vzhledem k tomu, že by měl být výslovně ujasněn postup, jímž hospodářské subjekty prostřednictvím průvodního dokladu uvědomují členské státy o odeslaných nebo přijatých dodávkách;

vzhledem k tomu, že není třeba používat průvodního dokladu, jsou-li výrobky podléhající spotřební dani obíhají v jiném celním režimu Společenství než v režimu volného oběhu nebo jsou-li umístěny ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu;

vzhledem k tomu, že v souladu s vnitrostátními předpisy má spotřební daň v případě porušení předpisů a nesrovnalostí vybírat členský stát, na jehož území k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo, nebo členský stát, na jehož území bylo zjištěno, nebo není-li porušení předpisů stíháno v členském státě určení, členský stát, z jehož území byla zásilka odeslána;

vzhledem k tomu, že členské státy mohou stanovit, že výrobky propuštěné pro domácí spotřebu mají nést daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení, a že používání tohoto značení by nemělo vést k překážkám v obchodu uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že zaplacení spotřebních daní v členském státě, ve kterém byly výrobky propuštěny pro domácí spotřebu, musí mít za následek vrácení těchto daní, nejsou-li tyto výrobky určeny ke spotřebě v tomto členském státě;

vzhledem k tomu, že v důsledku zrušení zásady zdaňování při dovozu ve vztazích mezi členskými státy pozbývají mezi členskými státy účinku předpisy o osvobozeních a úlevách od daně při dovozu; že by tyto předpisy proto měly být zrušeny a příslušné směrnice přiměřeně upraveny;

vzhledem k tomu, že by měl být zřízen Výbor pro spotřební daně, který by zkoumal, jaká opatření Společenství jsou nezbytná k provádění předpisů o spotřebních daních;

vzhledem k tomu, že čl. 1 odst. 2 nařízení o vyloučení kontroly a formalit u palubních a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství stanoví, že jeho použitím nejsou dotčeny kontroly zaměřené na zákazy nebo omezení členských států za předpokladu, že jsou slučitelné se třemi smlouvami zakládajícími Evropská společenství; že v souladu s tím je prověřování nezbytné k uplatňování množstevních omezení zmíněných v článku 26 nutno považovat za takové kontroly, a proto za slučitelné s právem Společenství;

vzhledem k tomu, že bude třeba určité časové prodlevy k přijetí nezbytných opatření, jimiž by byl omezen nepříznivý sociální dopad v dotyčných odvětvích, a regionální obtíže, zejména v pohraničních oblastech, jež mohou vyplynout ze zrušení daní při dovozu a osvobození od daně při vývozu v rámci obchodu mezi členskými státy; že by členské státy měly být k tomuto účelu oprávněny v období končícím dne 30. června 1999 osvobozovat od daně výrobky poskytované v určených mezích bezcelními prodejny při letecké nebo námořní dopravě osob mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že drobní producenti vína mohou být osvobozeni od některých požadavků podle obecné úpravy spotřební daně;

konečně vzhledem k tomu, že směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci příslušných orgánů členských států v oblasti přímých daní a daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ by měla být doplněna tak, aby se její ustanovení vztahovala rovněž na spotřební daně,

(1) Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 79/1070/EHS (Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 8).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Obecná ustanovení

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví obecnou úpravu pro výrobky podléhající spotřebním a jiným nepřímým daním přímo či nepřímo uloženým na spotřebu těchto výrobků, s výjimkou daně z přidané hodnoty a daní zavedených Společenstvím.

2. Zvláštní směrnice obsahují zvláštní ustanovení o struktuře a sazbách spotřební daně z výrobků, které jí podléhají.

Článek 2

1. Tato směrnice a směrnice uvedené v čl. 1 odst. 2 se vztahují na území Společenství, jak je pro každý členský stát vymezuje Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména její článek 227, s výjimkou těchto vnitrostátních území:

- pro Spolkovou republiku Německo: ostrova Helgoland a území Büsingen,
- pro Italskou republiku: Livigna, Campione d'Italia a italských vnitrozemských vod jezera Lugano,
- pro Španělské království: Ceuta a Melilly.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, nevztahují se tato směrnice a směrnice uvedené v čl. 1 odst. 2 na Kanárské ostrovy. Španělské království však může svým prohlášením oznámit, že se tyto směrnice vztahují na uvedená území s působností pro všechny nebo některé výrobky uvedené dále v čl. 3 odst. 1, a to od prvního dne druhého měsíce následujícího po uložení tohoto prohlášení.

3. Odchylně od odstavce 1 se tato směrnice ani směrnice uvedené v čl. 1 odst. 2 nevztahují na zámořské departementy Francouzské republiky.

Francouzská republika však může svým prohlášením oznámit, že se tyto směrnice vztahují na tato území, s výhradou opatření k vyrovnání jejich mimořádné odlehlosti, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby plnění, jež mají místo původu nebo určení na území:

- Monackého knížectví, byla považována za plnění mající místo původu nebo určení ve Francouzské republice,

— Jungholz a Mittelbergu (Kleines Walsertal), byla považována za plnění mající místo původu nebo určení ve Spolkové republice Německo,

— ostrova Man, byla považována za plnění mající místo původu nebo určení ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska,

— San Marina, byla považována za plnění mající místo původu nebo určení v Italské republice.

5. Ustanovení této směrnice nejsou Řecku překážkou v zachování zvláštního postavení zaručeného Hoře Athos článkem 105 řecké ústavy.

6. Bude-li se Komise domnívat, že ustanovení odstavců 1, 2, 3 a 4 nejsou nadále oprávněná, zejména s ohledem na soutěžní neutralitu, předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 3

1. Tato směrnice se na úrovni Společenství vztahuje na následující výrobky, jak je vymezují příslušné směrnice:

- minerální oleje,
- alkohol a alkoholické nápoje,
- tabákové výrobky.

2. Výrobky uvedené v odstavci 1 mohou ze zvláštních důvodů podléhat dalším nepřímým daním za předpokladu, že tyto daně splňují pravidla zdaňování platná pro spotřební daně a pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení základu daně, výpočtu daně, vzniku daňové povinnosti a kontroly daně.

3. Členské státy si podrží právo na zavedení nebo zachování daní vyměřovaných z jiných výrobků, než jsou uvedeny v odstavci 1, avšak za předpokladu, že tyto daně nepovedou k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

S výhradou téhož odstavce si členské státy rovněž podrží právo vybírat daně z poskytování služeb, které nemají povahu daní z obratu, včetně daní z výrobků podléhajících spotřební dani.

Článek 4

Pro účely této směrnice se:

- a) „oprávněným skladovatelem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba oprávněná příslušnými orgány členského státu vyrábět, zpracovávat, skladovat, přijímat a odesílat výrobky

podléhající spotřební dani v rámci výkonu svého povolání, přičemž výrobky jsou podmíněně osvobozeny od spotřební daně podle režimu uskladnění ve skladu s daňovým dozorem;

- b) „skladem s daňovým dozorem“ rozumí místo, kde zboží podléhající spotřební dani vyrábí, zpracuje, skladuje, přijímá nebo odesílá oprávněný skladovatel v režimu s podmíněným osvobozením od daně při výkonu svého povolání za podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu, kde se sklad s daňovým dozorem nachází;
- c) „režimem s podmíněným osvobozením od daně“ rozumí daňový režim používaný při výrobě, zpracování, skladování a přepravě výrobků podmíněně osvobozených od spotřební daně;
- d) „registrovaným hospodářským subjektem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která nemá postavení oprávněného skladovatele, oprávněná příslušnými úředními místy členského státu přijímat v rámci výkonu svého povolání výrobky podléhající spotřební dani z jiného členského státu v režimu s podmíněným osvobozením od daně. Hospodářský subjekt tohoto druhu nesmí skladovat ani odesílat výrobky v režimu s podmíněným osvobozením od daně;
- e) „neregistrovaným hospodářským subjektem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která nemá postavení oprávněného skladovatele, která je oprávněna v rámci výkonu svého povolání příležitostně přijímat výrobky podléhající spotřební dani z jiného členského státu v režimu s podmíněným osvobozením od daně. Hospodářský subjekt tohoto druhu nesmí skladovat ani odesílat výrobky v režimu s podmíněným osvobozením od daně. Neregistrovaný hospodářský subjekt musí zaručit zaplacení spotřební daně finančním orgánům členských států určení ještě před odesláním těchto výrobků.

Článek 5

1. Výrobky uvedené v čl. 3 odst. 1 podléhají spotřební dani od okamžiku výroby na území Společenství, jak je vymezuje článek 2, nebo od okamžiku jejich dovozu na toto území.

Za „dovoz výrobku podléhajícího spotřební dani“ se považuje vstup tohoto výrobku na území Společenství, včetně vstupu takového výrobku z území vymezeného čl. 2 odst. 1, 2 a 3 nebo z britských Normanských ostrovů.

V případě, kdy je výrobek propuštěn do některého celního režimu Společenství při vstupu na území Společenství, se však považuje za okamžik dovozu okamžik, kdy tento výrobek opustil celní režim Společenství.

2. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy a předpisy Společenství týkající se celních režimů, jestliže se výrobky podléhající spotřební dani, jež přicházejí z území třetích zemí nebo jsou do nich odesílány, nacházejí v jiném celním režimu Společenství než

v režimu volného oběhu nebo jsou-li umístěny ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, považují se za podmíněně osvobozené od daně.

Článek 6

1. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká dnem propuštění výrobků pro domácí spotřebu nebo dnem zjištění manka, které podléhá spotřební dani podle čl. 14 odst. 3.

Propuštěním výrobků podléhajících spotřební dani pro domácí spotřebu se rozumí:

- a) každé opuštění, včetně neoprávněného, režimu s podmíněným osvobozením od daně;
- b) každá výroba, včetně neoprávněné, těchto výrobků mimo režim s podmíněným osvobozením od daně;
- c) každý dovoz, včetně neoprávněného, těchto výrobků, pokud tyto výrobky nebyly propuštěny do režimu s podmíněným osvobozením od daně.

2. Použijí se ty podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně, které platí ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost v členském státě, ve kterém došlo k propuštění pro domácí spotřebu nebo ke zjištění manka. Spotřební daň se vyměří a vybere postupem stanoveným každým členským státem, přičemž se rozumí, že členské státy použijí týž postup vyměření daně pro vnitrostátní výrobky jako pro výrobky pocházející z ostatních členských států.

Článek 7

1. Skladují-li se pro obchodní účely v některém členském státě výrobky podléhající spotřební dani, které již byly v jiném členském státě propuštěny pro domácí spotřebu, vyměří se spotřební daň v tom členském státě, ve kterém se výrobky skladují.

2. K tomuto účelu, a aniž je dotčen článek 6, vzniká v případech, kdy jsou výrobky, které již byly v jednom členském státě propuštěny pro domácí spotřebu podle článku 6, dodány nebo určeny k dodání nebo použití v jiném členském státě pro účely hospodářského subjektu nezávisle vykonávajícího hospodářskou činnost nebo pro účely veřejnoprávního subjektu, daňová povinnost v tomto jiném členském státě.

3. V závislosti na všech okolnostech dluží daň osoba dodávající výrobky nebo skladující výrobky určené k dodání nebo osoba přijímající výrobky pro použití ve členském státě jiném než členský stát, kde byly výrobky propuštěny pro domácí spotřebu, anebo dotčený hospodářský nebo veřejnoprávní subjekt.

4. Výrobky uvedené v odstavci 1 jsou přepravovány mezi územími různých členských států s průvodním dokladem uvádějícím

hlavní údaje z dokladu uvedeného v čl. 18 odst. 1. Obsah a forma tohoto dokladu se stanoví postupem podle článku 24.

5. Osoba, hospodářský subjekt nebo veřejnoprávní subjekt uvedený v odstavci 3 musí splnit tyto požadavky:

- a) před odesláním zboží podá prohlášení pro finanční orgány členského státu určení a zaručí úhradu spotřební daně;
- b) zaplatí spotřební daň v členském státě určení podle postupu stanoveného tímto členským státem;
- c) souhlasí s jakoukoliv kontrolou, která umožní orgánům členského státu určení se přesvědčit, že zboží bylo skutečně dodáno a že byla zaplacená spotřební daň, které zboží podléhá.

6. Spotřební daň zaplacená v prvním členském státě podle odstavce 1 se v souladu s čl. 22 odst. 3 vrátí plátcí.

Článek 8

Pokud jde o výrobky nabyté jednotlivci k uspokojení jejich potřeb a jimi přepravované, z hlavní zásady vnitřního trhu vyplývá, že se spotřební daň vyměří v členském státě, kde byly výrobky nabyty.

Článek 9

1. Aniž jsou dotčeny články 6, 7 a 8, vzniká daňová povinnost ke spotřební dani, jsou-li produkty, které byly v některém členském státě propuštěny pro domácí spotřebu, skladovány pro obchodní účely v jiném členském státě.

V tom případě je spotřební daň dlužná v tom členském státě, na jehož území se tyto výrobky nacházejí, a daňová povinnost vzniká držiteli těchto výrobků.

2. Ke zjištění, že výrobky zmíněné v článku 8 jsou určeny k obchodním účelům, musí členské státy vzít v úvahu mimo jiné:

- obchodní status držitele výrobků a důvody jejich skladování,
- místo, kde se výrobky nacházejí, nebo případně způsob užití přepravy,
- každý doklad týkající se výrobků,
- povahu výrobků,
- množství výrobků.

Pro účely použití páté odrážky prvního pododstavce mohou členské státy stanovit směrné úrovně, pouze pro účely evidence. Tyto směrné úrovně nesmějí být nižší než:

a) <i>pro tabákové výrobky</i>	
cigarety	800 ks
doutníčky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus)	400 ks
doutníky	200 ks
kuřácký tabák	1,0 kg;
b) <i>pro alkoholické nápoje</i>	
lihoviny	10 l
meziprodukty	20 l
vína (z nich nejvýše 60 l šumivých)	90 l
piva	110 l.

Do 30. června 1977 smí Irsko užívat směrné úrovně, které nesmějí být nižší než 45 litrů vín (z nich nejvýše 30 l šumivých) a 55 litrů pív.

3. Členské státy mohou rovněž stanovit, že daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě spotřeby při nabývání minerálních olejů, které již byly propuštěny pro domácí spotřebu v jiném členském státě, jsou-li tyto výrobky přepravovány neobvyklým způsobem přepravy jednotlivci nebo na jejich účet. Neobvyklým způsobem přepravy se rozumí jiná přeprava pohonných hmot než v nádržích vozidel nebo ve vhodných rezervních nádržích na pohonné hmoty a přeprava kapalných topných produktů jiná než cisternovými vozidly použitými na účet oborových hospodářských subjektů.

Článek 10

1. Výrobky podléhající spotřební dani zakoupené osobami, které nejsou oprávněnými skladovateli nebo registrovanými či neregistrovanými hospodářskými subjekty, a které byly odeslány nebo přepravovány přímo či nepřímo prodejcem nebo na jeho účet, podléhají spotřební dani v členském státě určení. Pro účely tohoto článku se „členským státem určení“ rozumí členský stát, na jehož území je dodání nebo přeprava ukončena.

2. K tomuto účelu vzniká u výrobků podléhajících spotřební dani v některém členském státě, které již byly propuštěny pro domácí spotřebu a jejichž dodání vede k odeslání nebo přepravě osobě uvedené v odstavci 1, která je usazena v jiném členském státě, a které jsou odeslány či přepravovány přímo nebo nepřímo prodejcem nebo na jeho účet, daňová povinnost ke spotřební dani z těchto výrobků v členském státě určení.

3. Daňová povinnost vůči členskému státu určení vzniká prodejci v okamžiku uskutečnění dodání. Členské státy však mohou přijmout předpisy stanovící, že daňová povinnost vzniká

daňovému zástupci odlišnému od příjemce výrobků. Daňový zástupce plátce musí být usazen v členském státě určení a musí být schválen finančními orgány tohoto členského státu.

Členský stát, ve kterém je prodejce usazen, musí zajistit, že prodejce splní tyto požadavky:

- zaručí zaplacení spotřební daně za podmínek stanovených členským státem určení ještě před odesláním těchto výrobků a zajistí, že spotřební daň bude zaplacená po doručení těchto výrobků,
- vede záznamy o dodávkách výrobků.

4. V případě uvedeném v odstavci 2 se spotřební daň odvedená v prvním členském státě vrátí v souladu s čl. 22 odst. 4.

5. Členské státy mohou za předpokladu dodržení práva Společenství přijmout zvláštní předpisy k provádění tohoto ustanovení u výrobků podléhajících spotřební dani, které podléhají zvláštní vnitrostátní úpravě distribuce slučitelné se Smlouvou.

HLAVA II

Výroba, zpracování a skladování

Článek 11

1. Každý členský stát přijme předpisy pro výrobu, zpracování a skladování výrobků podléhajících spotřební dani v souladu s touto směrnicí.

2. Výrobu, zpracování a skladování výrobků podléhajících spotřební dani, nebyla-li dosud zaplacená, je nutno uskutečňovat ve skladu s daňovým dozorem.

Článek 12

Zřizování a provoz skladů s daňovým dozorem podléhá schválení příslušných orgánů členských států.

Článek 13

Oprávněný skladovatel je povinen:

- a) poskytnout případnou jistotu vztahující se k výrobě, zpracování a skladování a povinnou jistotu vztahující se k pohybu zboží, jejichž podmínky stanoví příslušné orgány členského státu, na jehož území se schválený sklad s daňovým dozorem nachází;
- b) splnit požadavky předepsané členským státem, na jehož území se sklad s daňovým dozorem nachází;
- c) pro každý sklad s daňovým dozorem vést evidenci zásob a pohybu výrobků;

d) výrobky na požádání předložit ke kontrole;

e) souhlasit s veškerým sledováním zboží a kontrolami stavu zásob.

Tyto požadavky musí být v souladu se zásadou nediskriminace mezi plněními vnitrostátními a uvnitř Společenství.

Článek 14

1. Oprávnění skladovatelé jsou osvobozeni od spotřební daně ze ztrát, k nimž došlo v režimu s podmíněným osvobozením od daně, které lze připsat nepředvídatelné události nebo vyšší moci a které zjistí orgány daného členského státu. V režimu s podmíněným osvobozením od daně jsou rovněž osvobozeni od daně v případech ztrát způsobených povahou výrobků během jejich výroby, zpracování, skladování a přepravy. Každý členský stát stanoví podmínky, za kterých se toto osvobození od daně přiznává. Tato osvobození od daně se vztahuje rovněž na hospodářské subjekty podle článku 16 během přepravy těchto výrobků v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

2. Ztráty uvedené v odstavci 1, ke kterým dojde během přepravy uvnitř Společenství u výrobků nacházejících se v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, se zjišťují podle pravidel členského státu určení.

3. Aniž je dotčen článek 20, vyměří se spotřební daň v případě mank jiných než manka způsobená ztrátami podle odstavce 1 a v případě ztrát, na které nebylo přiznáno osvobození podle odstavce 1, na základě sazeb platných v dotyčných členských státech v okamžiku, kdy ke ztrátě řádně zjištěné příslušnými orgány došlo, popřípadě v okamžiku, kdy bylo manko zjištěno.

HLAVA III

Pohyb zboží

Článek 15

1. Aniž jsou dotčeny čl. 5 odst. 2, článek 16 a čl. 19 odst. 4, uskutečňuje se přeprava výrobků podléhajících spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně mezi sklady s daňovým dozorem.

2. Skladovatelé oprávnění příslušnými orgány členského státu podle článku 13 se považují za osoby oprávněné k přepravě vnitrostátní i uvnitř Společenství.

3. Rizika spojená s přepravou uvnitř Společenství se kryjí jistotou poskytnutou odesílajícím oprávněným skladovatelem v souladu s článkem 13, případně jistotou poskytnutou společně

a nerozdílně odesílatelem a přepravcem. Není-li tato jistota poskytnuta, mohou členské státy požadovat poskytnutí jistoty na příjemci.

Podrobnosti poskytnutí jistoty stanoví členské státy. Tato jistota platí pro celé Společenství.

4. Aniž je dotčen článek 20, zaniká odpovědnost odesílajícího oprávněného skladovatele, popřípadě přepravce, pouze prokázáním převzetí dodávky výrobků příjemcem, zejména za pomoci průvodního dokladu podle článku 18 za podmínek stanovených článkem 19.

Článek 16

1. Aniž je dotčen čl. 15 odst. 1, může být příjemcem oborový hospodářský subjekt bez postavení oprávněného skladovatele. Tento hospodářský subjekt smí při výkonu svého povolání přijímat výrobky podléhající spotřební dani z ostatních členských států v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Nesmí však tyto výrobky skladovat nebo dále odesílat v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

Členské státy mohou za předpokladu dodržení práva Společenství přijmout zvláštní předpisy k provádění tohoto ustanovení na výrobky podléhající spotřební dani, které podléhají zvláštní vnitrostátní úpravě distribuce slučitelné se Smlouvou.

2. Uvedený hospodářský subjekt může před přijetím zboží požádat o registraci u finančních orgánů svého členského státu.

Registrovaný hospodářský subjekt musí splnit tyto požadavky:

- a) zaručit zaplacení spotřební daně za podmínek stanovených finančními orgány svého členského státu, aniž je dotčen čl. 15 odst. 4, který vymezuje odpovědnost odesílajícího oprávněného skladovatele, popřípadě dopravce;
- b) vést záznamy o dodávkách výrobků;
- c) předložit výrobky na požádání ke kontrole;
- d) souhlasit s veškerým sledováním zboží a kontrolami stavu zásob.

Tomuto hospodářskému subjektu vzniká daňová povinnost ke spotřební dani v den převzetí zboží a tato daň se odvede podle pravidel stanovených každým členským státem.

3. Není-li hospodářský subjekt uvedený v odstavci 1 registrován u finančních orgánů svého členského státu, musí splnit tyto požadavky:

- a) před odesláním zboží musí podat prohlášení pro finanční orgány členských států určení a zaručit zaplacení spotřební daně, aniž je dotčen čl. 15 odst. 4, který vymezuje odpovědnost odesílajícího oprávněného skladovatele, popřípadě dopravce;
- b) zaplatit spotřební daň členského státu určení ke dni převzetí zboží postupem, který stanoví jednotlivé členské státy;
- c) souhlasit s jakoukoliv kontrolou, která umožní příslušným orgánům členského státu určení přesvědčit se, že zboží bylo skutečně dodáno a že byla zaplacená spotřební daň, které zboží podléhá.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, vztahují se ustanovení této směrnice o přepravě výrobků podléhajících spotřební dani na režim s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

Článek 17

Oprávněný skladovatel může ustanovit svého daňového zástupce. Daňový zástupce musí být usazen v členském státě určení a musí být schválen finančními orgány tohoto státu. Daňový zástupce musí namísto příjemce bez postavení oprávněného skladovatele splnit tyto požadavky:

- a) zaručit zaplacení spotřební daně za podmínek stanovených finančními orgány členského státu určení, aniž je dotčen čl. 15 odst. 4, který vymezuje odpovědnost odesílajícího oprávněného skladovatele, popřípadě dopravce;
- b) zaplatit spotřební daň členského státu určení ke dni převzetí zboží podle postupu stanoveného každým členským státem;
- c) vést záznamy o dodávkách výrobků a uvědomit finanční orgány členských států určení o místě, kam bylo zboží dodáno.

Článek 18

1. Aniž je dotčeno možné použití počítačem řízených postupů, je přeprava všech výrobků podléhajících spotřební dani mezi členskými státy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně doprovázena dokladem vystaveným odesílatelem. Tento doklad může být úřední nebo obchodní povahy. Forma a obsah tohoto dokladu se stanoví postupem podle článku 24.

2. Pro účely identifikace zboží a provádění kontroly musí být jednotlivá balení číslována a výrobky popsány v dokladu uvedeném v odstavci 1. V případě potřeby musí odesílatel zapečetit každý

kontejner, má-li členský stát odeslání za to, že způsob přepravy je vhodný k zapečetění, nebo každé balení.

3. Není-li příjemcem oprávněný skladovatel nebo registrovaný hospodářský subjekt, aniž je dotčen článek 17, musí být doklad uvedený v odstavci 1 provázen dokladem potvrzujícím, že v členském státě určení byla zaplacená spotřební daň nebo že byl v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány členského státu určení splněn jiný postup vyměření a zaplacení spotřební daně.

Tento doklad musí uvádět:

- adresu místně příslušného finančního orgánu členského státu určení,
- den provedení a referenční číslo platby nebo přijetí jistoty na platbu tímto místně příslušným orgánem.

4. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li výrobky podléhající spotřební dani přepravovány za podmínek stanovených v čl. 5 odst. 2.

5. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 1, mohou členské státy ponechat v platnosti své předpisy o pohybu a skladování surovin používaných při výrobě nebo přípravě výrobků podléhajících spotřební dani.

Článek 19

1. Hospodářské subjekty jsou povinny uvědomit finanční orgány členských států o odeslaných nebo obdržených dodávkách prostřednictvím dokladu nebo odkazu na doklad podle článku 18. Tento doklad se vystavuje ve čtyřech vyhotoveních, z nichž:

- jedno vyhotovení si ponechá odesílatel,
- jedno vyhotovení je určeno pro příjemce,
- jedno vyhotovení je určeno ke vrácení odesílateli pro vyřízení režimu,
- jedno vyhotovení je určeno příslušným orgánům členského státu určení.

Příslušné orgány každého odesílajícího členského státu mohou stanovit potřebu dalšího vyhotovení tohoto dokladu pro příslušné orgány odesílajícího členského státu.

Členský stát určení může stanovit, že správnost nebo platnost vyhotovení určeného k vrácení odesílateli pro vyřízení režimu musí být ověřena jeho vnitrostátními orgány. Členské státy, které používají toto ustanovení, uvědomí o této skutečnosti Komisi a ta o tom uvědomí ostatní členské státy.

Postupem podle článku 24 se stanoví, jak má být naloženo s vyhotovením určeným pro příslušné orgány členského státu určení.

2. Jsou-li výrobky podléhající spotřební dani přepravovány v režimu s podmíněným osvobozením od daně oprávněnému skladovateli nebo registrovanému či neregistrovanému hospodářskému subjektu, zašle příjemce odesílateli jedno řádně potvrzené vyhotovení úředního nebo obchodního průvodního dokladu pro vyřízení režimu ve lhůtě nejvýše 15 dnů od skončení měsíce, ve kterém zásilku obdržel.

Vracené vyhotovení musí obsahovat následující údaje potřebné pro vyřízení režimu:

- a) adresu finančního orgánu místně příslušného pro příjemce;
- b) den a místo převzetí zboží;
- c) popis dodaného zboží umožňující kontrolu, zda se zásilka shoduje s podrobnostmi udanými v dokladu. Pokud souhlasí, musí být doplněno poznámkou „zásilka zkontrolována“;
- d) jednací nebo registrační číslo vydané případně příslušnými orgány členského státu určení, které takovéto číslování používají, nebo ověření pravosti příslušnými orgány členského státu určení, pokud tento členský stát stanoví, že správnost nebo pravost vráceného vyhotovení musí být ověřena jeho orgány;
- e) právoplatný podpis příjemce.

3. Režim s podmíněným osvobozením od daně, jak je vymezen v čl. 4 písm. c), se vyřizuje propuštěním výrobků podléhajících spotřební dani do některého z režimů uvedených v čl. 5 odst. 2 za splnění podmínek tam uvedených poté, co odesílatel obdrží vrácené vyhotovení řádně označeného úředního nebo obchodního průvodního dokladu, ve kterém musí být vyznačeno, že tyto výrobky byly propuštěny do zmíněného režimu.

4. Jsou-li vyváženy výrobky, které podléhají spotřební dani a jsou přepravovány v režimu s podmíněným osvobozením od daně podle čl. 4 písm. c), vyřídí se tento režim na základě osvědčení vyhotoveného celním úřadem při výstupu ze Společenství, které potvrdí, že výrobky skutečně opustily jeho území. Celní úřad zašle zpět odesílateli potvrzené vyhotovení průvodního dokladu určené odesílateli.

5. Pokud nedojde k vyřízení tohoto režimu, uvědomí o tom odesílatel finanční orgány svého členského státu ve lhůtě, kterou tyto orgány určí. Tato lhůta nesmí v žádném případě překročit tři měsíce ode dne odeslání zboží.

6. Členské státy spolupracují na zavedení kontrol odebráním vzorků, které mohou být případně prováděny počítačovým postupem.

Článek 20

1. Pokud při přepravě došlo k porušení předpisů nebo nesrovnalosti způsobem dotýkajícím se vzniku daňové povinnosti, dluží spotřební daň v tom členském státě, ve kterém k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo, fyzická či právnická osoba, která zaručila zaplacení spotřební daně podle čl. 15 odst. 3, aniž je dotčeno zahájení trestního stíhání.

Vybírá-li spotřební daň jiný členský stát než členský stát určený, uvědomí o tom členský stát vybírající daň příslušné orgány odesílající země.

2. Jestliže je v průběhu přepravy zjištěno porušení předpisů nebo nesrovnalost, aniž by bylo možné určit, kde k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo, má se za to, že k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo v tom členském státě, kde bylo zjištěno.

3. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 2, nedorazí-li výrobky podléhající spotřební dani na místo určení a není-li možné stanovit, kde došlo k porušení předpisů nebo nesrovnalosti, má se za to, že k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo v odesílajícím členském státě, a ten také vybere spotřební daň podle sazby platné v den, kdy byly výrobky odeslány, pokud není ve lhůtě čtyř měsíců ode dne odeslání těchto výrobků způsobem uspokojujícím příslušné orgány prokázán soulad této operace s předpisy nebo místo, kde k porušení předpisů nebo nesrovnalosti došlo.

4. Pokud je před uplynutím lhůty tří let ode dne vydání průvodního dokladu zjištěn členský stát, ve kterém došlo k porušení předpisů nebo nesrovnalosti, vybere tento členský stát spotřební daň podle sazby platné v den, kdy bylo zboží odesláno. V tomto případě, jakmile je prokázáno vybrání daně, se vrátí spotřební daň původně zaplacená.

Článek 21

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 1, mohou členské státy vyžadovat, aby výrobky propuštěné pro domácí spotřebu na jejich území nesly daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení užívané pro daňové účely.

2. Každý členský stát vyžadující používání daňového značení nebo vnitrostátního identifikačního značení podle odstavce 1 je

musí zpřístupnit oprávněným skladovatelům v ostatních členských státech. Každý členský stát však může stanovit, že daňové značení bude zpřístupněno daňovému zástupci schválenému finančními orgány tohoto členského státu.

Členské státy dbají na to, aby toto značení nebylo překážkou volného pohybu výrobků podléhajících spotřební dani.

3. Daňová nebo identifikační značení podle článku 1 platí pouze v tom členském státu, který je vydal.

Členské státy však mohou tato značení vzájemně uznávat.

4. Minerální oleje smějí být skladovány, přepravovány nebo používány v Irsku jinak než v palivových nádržích vozidel, která mají povolení používat pohonné hmoty se sníženou sazbou daně, pouze pokud splňují požadavky tohoto státu na sledování a značení.

5. Jsou-li výrobky, které byly opatřeny daňovým značením nebo vnitrostátním identifikačním značením některého členského státu ve smyslu ustanovení odstavce 1 a byly určeny k prodeji v tomto členském státě, přepravovány uvnitř Společenství tranzitem přes území jiného členského státu, uskuteční se přeprava s použitím průvodního dokladu podle čl. 18 odst. 1 a 3, případně podle čl. 5 odst. 2.

HLAVA IV

Vracení daně

Článek 22

1. Ve vhodných případech mohou být výrobky podléhající spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu na žádost hospodářského subjektu při výkonu jeho povolání, způsobilé k vrácení spotřební daně finančními orgány členského státu, ve kterém byly tyto výrobky propuštěny pro domácí spotřebu, pokud nejsou určeny ke spotřebě v tomto členském státě.

Členské státy však mohou zamítnout žádost o vrácení daně, nejsou-li splněna jimi stanovená kritéria.

2. Při použití odstavce 1 platí tato ustanovení:

a) před odesláním zboží musí odesílatel příslušným orgánům svého členského státu podat žádost o vrácení daně a prokázat, že spotřební daň byla zaplacená. Příslušné orgány však nemohou odmítnout vrácení daně výlučně proto, že nebyl

předložen doklad vystavený týmiž orgány, dosvědčující, že byla provedena platba;

HLAVA V

Osvobození od daně

b) přeprava zboží podle ustanovení písmene a) se uskutečňuje na podkladě dokladu podle čl. 18 odst. 1;

Článek 23

c) odesílatel předloží příslušným orgánům svého členského státu navrácené vyhotovení dokladu uvedeného v písmenu b) řádně označeného příjemcem, jež musí být provázeno dokladem osvědčujícím vyměření daně členským státem spotřeby zboží nebo musí být doloženy následující údaje:

1. Výrobky podléhající spotřební dani jsou osvobozeny od spotřební daně, jsou-li určeny:

— adresa místně příslušného finančního orgánu členského státu určení,

— k dodání v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů,

— den přijetí prohlášení tímto místně příslušným orgánem společně s uvedením jednacího nebo registračního čísla tohoto prohlášení,

— pro mezinárodní organizace, které za mezinárodní organizace uznávají veřejné orgány hostitelského členského státu, a pro členy těchto organizací v souladu s podmínkami upravenými mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla,

d) výrobky podléhající spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu ve členském státě a nesou jeho daňové nebo identifikační značení, mohou být způsobilé k vrácení spotřební daně finančními orgány členského státu, který vydal daňové nebo identifikační značení, jestliže jeho finanční orgány zjistí, že tato značení byla zničena.

— pro ozbrojené síly jiných členských států Organizace severoatlantické smlouvy než členských států, ve kterých vznikla daňová povinnost, a pro ozbrojené síly podle článku 1 rozhodnutí 90/640/EHS⁽¹⁾, pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobením jejich jídel,

3. V případech uvedených v článku 7 je odesílající členský stát povinen vrátit zaplacenou spotřební daň pouze tehdy, byla-li spotřební daň již dříve zaplacená v členském státě určení postupem podle čl. 7 odst. 5.

— ke spotřebě v souladu s dohodami uzavřenými s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, je-li taková dohoda přípustná nebo schválená s ohledem na osvobození od daně z přidané hodnoty.

Členské státy však mohou zamítnout takovou žádost o vrácení daně, nejsou-li splněna jimi stanovená kritéria.

Uplatnění těchto osvobození od daně může hostitelský stát podmínit nebo omezit až do přijetí jednotných daňových pravidel. Způsobilost k osvobození od daně může být přiznána postupem pro vrácení spotřebních daní.

4. V případech uvedených v článku 10 je odesílající členský stát povinen na žádost prodejce vrátit zaplacenou spotřební daň, dodrží-li prodejce postup podle čl. 10 odst. 3.

2. Rada může jednomyslně na návrh Komise povolit každému členskému státu, aby uzavřel s třetí zemí nebo mezinárodní organizací dohodu, která může obsahovat osvobození od spotřební daně.

Členské státy však mohou zamítnout takovou žádost o vrácení daně, nejsou-li splněna jimi stanovená kritéria.

Je-li prodejcem oprávněný skladovatel, mohou členské státy povolit zjednodušení postupu vrácení spotřební daně.

Stát, který zamýšlí takovou dohodu uzavřít, o tom uvědomí Komisi a poskytne jí veškeré nezbytné údaje. Komise uvědomí ostatní členské státy ve lhůtě jednoho měsíce. Má se za to, že Rada v této věci rozhodla, pokud ve lhůtě dvou měsíců od uvědomění členských států nebyla záležitost Radě předložena.

5. Finanční orgány každého členského státu stanoví postup a pravidla kontroly týkající se vrácení daně na jeho území. Členské státy zajistí, že vrácená částka spotřební daně nepřevyší částku spotřební daně skutečně zaplacenou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 349, 13.12.1990, s. 19.

3. Dnem 31. prosince 1992 pozbývají účinku ustanovení o spotřebních daních obsažená v těchto směrniciích:

— směrnice 74/651/EHS ⁽¹⁾,

— směrnice 83/183/EHS ⁽²⁾,

— směrnice 68/297/EHS ⁽³⁾.

4. Ustanovení směrnice 69/169/EHS ⁽⁴⁾, která se týkají spotřebních daní, pozbývají ve vztazích mezi členskými státy účinku dnem 31. prosince 1992.

5. Dokud Rada jednomyslně na návrh Komise nepřijme předpisy Společenství o zásobování lodí a letadel, mohou členské státy v této věci ponechat v platnosti své vnitrostátní předpisy.

4. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti zmíněným opatřením vysloví prostou většinou.

5. Kromě opatření uvedených v odstavci 2 posuzuje výbor záležitosti týkající se provádění předpisů Společenství o spotřebních daních, s výjimkou předpisů uvedených v článku 30, které mu přednese jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

Článek 25

Členské státy a Komise prověřují a hodnotí používání předpisů Společenství o spotřebních daních.

HLAVA VI

Výbor pro spotřební daně

Článek 24

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně (dále jen „výbor“). Skládá se ze zástupců členských států a předsedá mu zástupce Komise. Výbor přijme svůj jednací řád.

2. Opatření nezbytná k provedení článků 7, 18 a 19 se přijmou postupem podle odstavců 3 a 4.

3. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Výbor rozhoduje většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 30.12.1974, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 88/663/EHS (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 40).

⁽²⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 64. Směrnice pozměněná směrnicí 89/604/EHS (Úř. věst. L 348, 29.11.1989, s. 28).

⁽³⁾ Úř. věst. L 175, 25.7.1968, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 85/347/EHS (Úř. věst. L 183, 16.7.1985, s. 22).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 135, 4.6.1969, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/191/EHS (Úř. věst. L 94, 16.4.1991, s. 24).

HLAVA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 26

1. Aniž je dotčen článek 8 a s výhradou obdobného přezkumného mechanismu, jaký upravuje článek 28l směrnice 77/388/EHS ⁽⁵⁾, je Dánsko oprávněno do 31. prosince 1996 používat v rámci obecného sblížování sazeb spotřebních daní zvláštní úpravu podle odstavce 2 a 3 pro lihoviny a tabákové výrobky.

2. Dánsko může uplatňovat tato množstevní omezení:

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/640/EHS (Úř. věst. L 349, 13.12.1990, s. 19).

- soukromí cestující vstupující na dánské území mohou využít povolené limity platné k 31. prosinci 1992 pro cigarety, doutníčky nebo kuřácký tabák a pro lihoviny,
- cestující, kteří jsou dánskými rezidenty a kteří byli mimo území Dánska po dobu kratší, než je lhůta stanovená ke dni 31. prosince 1992, mohou využít povolené limity pro cigarety a lihoviny platné v Dánsku ke dni 31. prosince 1992.

3. Dánsko může vybírat spotřební daně a provádět nezbytné kontroly týkající se lihovin, cigaret, doutníků a kuřáckého tabáku.

4. Rada rozhodne jednomyslně na návrh Komise v rámci sblížení sazeb spotřebních daní a s ohledem na nebezpečí narušení hospodářské soutěže o úpravě tohoto článku, popřípadě o omezení doby jeho použití.

Článek 27

Do 1. ledna 1997 Rada jednomyslně na základě zprávy Komise přezkoumá ustanovení článků 7, 8, 9 a 10 a na základě návrhu Komise a po konzultaci Evropského parlamentu přijme veškeré nezbytné změny.

Článek 28

Pro období do 30. června 1999 se použijí tato ustanovení:

1. Členské státy mohou osvobodit od daně výrobky prodávané v bezcelních prodejnách, které jsou převáženy cestujícími do jiného členského státu v osobních zavazadlech při letu nebo námořní cestě uvnitř Společenství.

Pro účely tohoto ustanovení se:

- a) „bezcelní prodejnu“ rozumí jakékoliv zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými orgány, zejména za použití odstavce 3 tohoto článku;
- b) „cestujícím do jiného členského státu“ rozumí každý cestující, jenž je držitelem cestovního dokladu opravňujícího k letecké či námořní dopravě, v němž je jako bezprostřední místo určení uvedeno letiště či přístav nacházející se v jiném členském státě;

- c) „letelem nebo námořní cestou uvnitř Společenství“ rozumí jakákoliv letecká nebo námořní doprava počínající na území členského státu, při níž se skutečné místo příjezdu nachází na území jiného členského státu.

Na výrobky prodávané na palubě letadla nebo lodi během dopravy cestujících uvnitř Společenství se vztahují pravidla platná pro výrobky prodávané bezcelními prodejny.

Toto osvobození od daně se vztahuje rovněž na výrobky prodávané bezcelními prodejny umístěnými na jednom ze dvou přístupových terminálů k tunelu pod kanálem La Manche cestujícím, kteří jsou držiteli cestovních dokladů platných pro cestu mezi těmito dvěma terminály.

2. Osvobození od daně podle odstavce 1 se vztahuje pouze na výrobky, jejichž počet nepřesahuje omezení na osobu a cestu stanovená platnými předpisy Společenství týkajícími se pohybu cestujících mezi třetími zeměmi a Společenstvím.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osvobození od daně podle tohoto článku byla používána správně a jednoznačně a aby bylo zabráněno možným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

Článek 29

1. Členské státy mohou osvobodit drobné výrobce vína od požadavků uvedených v části II a III a od dalších požadavků týkajících se přepravy a sledování. Uskutečňují-li tito drobní výrobci plnění uvnitř Společenství sami, musí o tom uvědomit své příslušné orgány a vyhovět požadavkům stanoveným nařízením Komise (EHS) č. 986/89 ⁽¹⁾, zejména ve vztahu k registraci vyvážených výrobků a průvodního dokladu.

„Drobnými výrobci vína“ se rozumějí osoby vyrábějící v průměru méně než 1 000 hl vína ročně.

2. Finanční orgány členského státu určení musí být příjemcem dodávky vína uvědoměny prostřednictvím dokladu podle odstavce 1 nebo odkazu na tento doklad.

3. Členské státy přijmou na dvoustranném základě opatření nezbytná k zavedení kontrol odebráním vzorků, které mohou být případně prováděny počítačovým postupem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 106, 18.4.1989, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) 592/91 (Úř. věst. L 66, 13.3.1991, s. 13).

Článek 30

Směrnice 77/799/EHS se mění takto:

1. Název směrnice se nahrazuje tímto:

„Směrnice Rady ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých a nepřímých daní“.

2. V článku 1:

a) se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členských států si v souladu s touto směrnicí navzájem poskytují veškeré údaje, které by jim mohly umožnit správné vyměření daní z příjmů a majetku, a veškeré údaje týkající se vyměření následujících nepřímých daní:

- daně z přidané hodnoty,
- spotřební daně z minerálních olejů,
- spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů,
- spotřební daně z tabákových výrobků.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto, pokud se týče Dánska, Řecka, Spojeného království a Portugalska:

v Dánsku:

- Skatteministeren nebo jeho pověřený zástupce,

v Řecku:

Υπουργός Οικονομικών nebo jeho pověřený zástupce,

ve Spojeném království:

- The Commissioners of Customs and Excise nebo jejich pověřený zástupce pro údaje týkající se daně z přidané hodnoty a spotřebních daní,

- The Commissioners of Inland Revenue nebo jejich pověřený zástupce pro ostatní údaje,

v Portugalsku:

- O Ministro das Finanças nebo jeho pověřený zástupce.

Článek 31

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1993.

Dánské království může nicméně s ohledem na čl. 9 odst. 3 zavést právní a správní předpisy nezbytné k provedení tohoto ustanovení nejpozději do 1. ledna 1993.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 32

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 25. února 1992.

Za Radu

předseda

Vitor MARTINS